

Bestemmelser. Jeg skal tillade mig at erindre de Herrer om en Bestemmelse om Udskiftning af en lignende Art, som findes i Forordn. af 1805, og som giver Regler for Skovudskiftning. Det vil nemlig være de ærede Herrer bekendt, at der navnlig tidligere fandtes et Fællesskab i Skove af den Art, at Nogle, det var i Reglen Bønderne i Byen, eiede Græsningsretten i en vis Skov, og at Andre, i Reglen Godselerne, eiede Træerne i Skoven. Der er i denne Lov af 1805, som gælder endnu, fastsat de Regler, efter hvilke Udskiftningen af dette Fællesskab skal finde Sted; disse Regler ere imidlertid efter min Mening ikke heldige, idet Loven udtrykkelig bestemmer, at den ene Trededeel af Taxationsværdien umiddelbart skal regnes Godseleren til gode, og de $\frac{2}{3}$ skule udlægges de Græsningsberettigede, efter nærmere i Loven angivne Regler, der ere saaledes, at man særdeles hyppig vil kunne have Skove paa flere hundrede Tønder Land, hvor der som de Græsningsberettigedes Part ikke bliver udlagt mere end een eller nogle ganske saa Tønder Land; jeg anseer det derfor for en særdeles uheldig Udløsning af Fællesskabet mellem Skoveieren og de Græsningsberettigede. Det er ganske klart, at forsaavidt det skulde overlades til Ministeriet at give Bestemmelser, der skulde gaae ud paa at ophæve Fællesskabet i Lørvesskar og Græsningsret, saa vilde det være naturligt, om Ministeren nogens kunde fulgte de Principer, som vare givne i denne Skovudskiftnings-Forordning, forsaavidt de lade sig oversføre paa disse Forhold; thi at det skulde indføre noget væsentligt nyt Princip, er det jo høist usandsynligt at antage, men jeg troer ikke, at Nogen kan ønske, et saadant Princip bliver oversført paa Udskiftning af Lørvesskar. Jeg skal derfor tillade mig, i Særdeleshed i Betragtning af § 7, at opfordre de Herrer til at stemme imod Loven.

Oppermann: Den ærede Rigsdagmand, der nu satte sig, har med Rette anført, at jeg kun ved en meget vidtgaaende Fortolkning kan siges at have forsvaret den foreliggende Lov. Den Betænkelse, jeg fra Begyndelsen har havt ved Loven, den bestaaer endnu usvækket. Hvad imidlertid specielt § 7 angaaer, maa jeg

bemærke, at jeg ikke forstaaer denne Paragraph saaledes som den ærede sidste Taler; jeg troer ikke, at den hjemler Regjeringen en saa udstrakt Myndighed, som han har antaget, og paa den anden Side vil jeg ikke nægte, at dersom Loven ikke hjemlede Ministeriet Ret til herom at foreskrive Regler, uden at saadanne i Loven ere givne, turde jeg slet ikke gaae ind paa denne Lov. Naar jeg nu stemmer for Loven, saa er det ikke, fordi den Betænkelse, jeg har derved, ikke bestaaer endnu, men fordi jeg ved Samtale med ikke faa er bleven oplyst om, at Loven vil være velkommen, og har faaet den Overbevisning, at den fare, jeg saae deri, dog ikke er saa stor, som jeg fra først af havde troet.

M. Jensen: Saavidt jeg forstod den ærede sidste Taler, meente han, at jeg havde opfattet § 7 urigtigt (Oppermann: Nei, anderledes end jeg!). Naar ja, det siger jo ikke Andet, end at jeg har opfattet Ordene anderledes end den ærede Taler, og det er meget muligt, at jeg netop derved har opfattet dem rigtigt. Der er udtrykkelig brugt de Ord, at Indenrigsministeriet bemyndiges til at foreskrive de nærmere Regler, der vilde være at tagtage ved Beregningen af Græsningsretten og Lørvesskaret, samt ved Fordelingen af det Moserne paahvilende Hartkorn og Gammelkat, og det er den allerstørste Myndighed, man i disse Forhold kan lægge i Ministeriets Haand. Jeg maa iøvrigt bemærke, at naar jeg i det Hele taget taler imod at give Ministeriet en saadan Bemyndigelse, saa taler jeg ikke i mindste Maade mod de Personer, der for Diebliffet ere i Ministeriet, men jeg taler mod det Princip ved en Lov at give Ministeriet en saag overordentlig væsentlig Bemyndigelse. Det er forøvrigt ogsaa klart, at hvis Ministeriet vil give saadanne bestemte Regler, saa ligger der i denne Bemyndigelse tillige en Ret til at give Regler, der ere i ligesvem Strid med bestaaende Love, fordi saadanne Regler, saaledes som jeg oftere har udviklet, ikke fornuftigvis kunne gives uden at komme i Strid med ældre Love, saaledes at dette er en anden Mislighed ved denne Bemyndigelse.